

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti odůvodnění a zásad rovného zacházení, zákazu diskriminace a ochrany proti svévolnému zásahu Komise z důvodu vyloučení leteckých společností, které se účastnily daných praktik, z výroku rozhodnutí. Tento důvod se skládá ze dvou částí:
 - První část vycházející z tvrzení, podle kterého je vyloučení leteckých společností, které se účastnily daných praktik, z výroku rozhodnutí, stíženo nedostatkem odůvodnění;
 - Druhá část vycházející z tvrzení, podle kterého je vyloučení leteckých společností, které se účastnily daných praktik, z výroku rozhodnutí, stíženo porušením zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace a zásady ochrany proti svévolnému zásahu Komise.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení pravidel omezujících územní působnost Komise, ke kterému došlo z důvodu zahrnutí *Inbound* EHS dopravy do jediného a nepřetržitého porušení. Tento důvod se dělí na dvě části:
 - První část vycházející ze skutečnosti, že postupy týkající se *Inbound* EHS dopravy nebyly provedeny v rámci EHS;
 - Druhá část vycházející z tvrzení, že Komise neprokázala existenci kvalifikovaných účinků v rámci EHS spojených s praktikami týkajícími se *Inbound* EHS dopravy.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z rozporu mezi důvody a zjevně nesprávným posouzením, kterým je stíženo konstatování, podle kterého nezaplacení provizí dopravcům představuje prvek oddělený od jediného a trvajících porušení. Tento důvod se skládá ze dvou částí:
 - První část, podle které je uvedené konstatování stíženo rozporným odůvodněním;
 - Druhá část, podle které je uvedené konstatování stíženo zjevně nesprávným posouzením.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z nesprávné hodnoty prodejů zohledněných za účelem výpočtu pokuty pro společnost Air France, který se dělí na dvě části:
 - První část vycházející ze skutečnosti, že zahrnutí sazeb do hodnoty prodejů se zakládá na rozporném odůvodnění, na několika nesprávných právních posouzeních a zjevně nesprávném posouzení;
 - Druhá část vycházející ze skutečnosti, že zahrnutí 50 % *Inbound* EHS příjmů do hodnoty prodejů porušuje pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 a zásadu *ne bis in idem*.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení závažnosti porušení, a skládá se ze dvou částí:
 - První část je vycházející z tvrzení, podle kterého se přecenění závažnosti praktik zakládá na několika zjevně nesprávných posouzeních a na porušení zásad proporcionality trestů a rovného zacházení;
 - Druhá část vycházející z tvrzení, podle kterého přecenění závažnosti praktik vyplývá ze zahrnutí kontaktů majících vztah k praktikám prováděným mimo území EHS do rozsahu porušení v rozporu s pravidly o územní působnosti Komise.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z nesprávného výpočtu délky trvání porušení.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění a z nedostatečného snížení pokuty v rozsahu 15 % přiznaného Komisí na základě regulačních režimů.

Žaloba podaná dne 15. června 2017 – SQ v. EIB

(Věc T-377/17)

(2017/C 277/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: SQ (zástupci: N. Cambonie a P. Walter, advokáti)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil napadené rozhodnutí, jelikož jím předseda neprávem rozhodl, (i) že postupy používané ředitelem pro komunikaci vůči žalobkyni, které jsou upraveny v bodech 20 až 24, 25, 31, 34, 46, 50 a 51 zprávy, nejsou psychickým obtěžováním, (ii) že nebylo třeba zahájit disciplinární řízení proti uvedenému řediteli, a (iii) že napadené rozhodnutí, kterým bylo konstatováno, že žalobkyně byla obětí psychického obtěžování, musí zůstat přísně důvěrné;
- uložil EIB povinnost nahradit škodu z důvodu (i) nemajetkové újmy, kterou žalobkyně utrpěla, jež byla způsobena psychickým obtěžováním ze strany ředitele pro komunikaci potvrzeným v napadeném rozhodnutí, a z tohoto důvodu žalobkyni přiznal 121 992 eur (sto dvacet tisíc devět set devadesát dva euro), (ii) nemajetkové újmy, kterou žalobkyně utrpěla, a která může být oddělena od protiprávnosti zakládající částečné zrušení napadeného rozhodnutí, a z toho důvodu žalobkyni přiznal 25 000 eur (dvacet pět tisíc eur), a (iii) nemajetkové újmy, která byla způsobena porušením nezávislosti řízení o oznámení vykonávaným ředitelem útvaru compliance, kterého se dopustila generální ředitelka pro personál, a dále byla způsobena zastrasováním nebo hrozbou odvetných opatření ze strany generální ředitelky pro personál vůči žalobkyni, a z toho důvodu žalobkyni přiznal 25 000 (dvacet pět tisíc) eur;
- uložil EIB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávných právních posouzení a nesprávných posouzení skutkového stavu při posouzení některých postupů uvedených žalobkyní, kterými je stíženo rozhodnutí Evropské investiční banky (EIB) ze dne 20. března 2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tento žalobní důvod se člení na dvě části:
 - první část vycházející z nesprávných právních posouzení při uplatnění podmínky opakování psychického obtěžování;
 - druhou část vycházející z nesprávných posouzení skutkového stavu vyplývajících ze skutečnosti, že některé z uplatňovaných postupů byly objektivně takové, že poškozovaly sebevědomí a sebeúctu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z chyb souvisejících s nezahájením disciplinárního řízení, který se člení na dvě části:
 - první a hlavní část vycházející z nesprávného právního posouzení;
 - druhou část uplatňovanou podpůrně vycházející ze zjevně nesprávného posouzení nebo z porušení zásady proporcionality.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení povinnosti žalobkyně zacházet s napadeným rozhodnutím, podle kterého byla obětí psychického obtěžování ze strany ředitele pro komunikaci, jako s důvěrným.

Žaloba podaná dne 28. června 2017 – Dalli v. Komise

(Věc T-399/17)

(2017/C 277/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: John Dalli (St. Julians, Malta) (zástupci: L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise